

KİRLENEN TÜRKÇE

OKAN YÜKSEL

www.okanyuksel.com
iletisim@okanyuksel.com

5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun telif haklarına ilişkin hükümlerine göre Okan Yüksel'in yazılı izni olmadıkça hiçbir kimse, yayıncı ve kuruluş, eserin tamamını veya bir kısmını yayınlamayaz, çoğaltamaz, alıntı yapamaz.

Nedendir bilmiyorum? Son zamanlarda yabancı sözcüklerle sık sık karşılaşır oldum. Her gün dolaştığım sokakların bir Türk sokağı olduğunu algılamakta artık güçlük çekiyorum. Mağazaların isimleri, ürünlerin üzerindeki yabancı kelimeler, sokakta yürüyen insanların üzerlerindeki tamamen yabancı geliyor bana. Haber bültenlerini, köşe yazarlarını algılamak için yanımda küçük el sözlükleri taşıyacağım günler ufukta görülüyor gibi. Bunları abartıyor muyum acaba? Türkiye'nin önde gelen gazetelerinin birisinin genel yayın yönetmeni "Gazeteler bir eğlence aracı haline gelmiştir." derken maalesef "eğlence" kelimesini "entertainment" kelimesini birçok kez tekrarladıktan sonra telaffuz ediyor. Neden? Yoksa kullandığı kelimelerin Türkçelerini hatırlamakta zorluk mu çekiyor!?

Sokakların, sohbetlerin ve insanların bana yabancı kokmasının nedenini medyaya bağladım diyelim. Peki ya, neden medya Türkçe var iken yabancı dilleri kullanmak arzusunda? Bunun nedeni de maalesef sokakta dolaşan, benimle sohbet eden, okuduğum gazetede yazan, izlediğim televizyonda program yapan insanlar; yani kocaman bir toplum: Son yüzyıllarda batının olanı üstün saymaya, ciddiye almaya başlayan, Türkçeyi yabancı diller sınıfında küçük görme gafleti içerisinde olan ve benim de mensubu olduğum bir toplum. Bundan dolayı yabancı adlı, Türk mağazaları rağbet görmekte; arz ve talep dolayısıyla da yavaş yavaş mağazaların adları bana daha fazla yabancılaşmakta. İnsanlar sohbetlerinde yabancı kelimeleri kullanmayı üstünlük sayarak sık sık yabancı kelimeleri kullanmakta. Öğrenciler gördükleri yarım yamalak yabancı dil derslerinde öğrendikleri yabancı sözcükleri sohbetlerine katmakta, bunun nedeni de yabancı kelime kullanmayı üstün sayan zihniyettir. Bilim adamlarımız dahi halkla iletişim kurarken yabancı terim kullanma hastalığından kurtulamamaktadır. Anlattıkları meseleyi zaten zorlanarak anlayan bizler, araya bir de yabancı kelimeler girdiğinde konudan tamamen kopuyoruz. Korkarım "Ağır ol molla sansınlar" sözü yerini "Yabancı dille konuş bilgili sansınlar" sözüne bırakmıştır.

Aileler çocuklarının yabancı dil öğrenmeleri için çabalar göstermekte; çocuklarını kurslara göndermekte, özel dersler aldırılmaktadır. Bunu yavaş yavaş her sokağa yayılan yabancı dil dershaneleri somut şekilde gösteriyor. Dünyanın hiçbir yerinde böylesine arttığı görülmeyen yabancı dil kursları; maalesef ülkemde anaokullarına kadar inmiştir. Yedi yaş öncesi çocukları önceleri, "Bir, iki, üç..." diye sayarken artık bunun yanında "One, two, three..." diye saymaya başlayan bir toplumun mensubuyum. Peki, bunun ne

zararı var? Yabancı dil bilmenin ne zararı var diyenleriniz elbette vardır, olmalıdır. Yabancı dil öğrenmenin kimseye bir zararı olmayacaktır; fakat yabancı dil öğrenmek ana dil tamamen öğrenilmeden yapılmamalıdır. Bunun aksini, bu gün görüldüğü gibi çok acı olur. Yeni nesiller yabancı dille ana dilleri arasındaki farkların ayrımını yapamazlar.

Sizce neden evrenselleşen bir dünyada; milletlerin, dinlerin, dillerin bir yapılmaya çalışıldığı bir dönemde “Türkçe kirleniyor!” diye haykırıyorum? Bayanlar baylar, ben de en az sizin kadar ırkçılığın, din üzerine kurulu katliamların ve birbirini anlayamayan milyarca insanın yaşadığı dünyanın bir mensubu olmaktan haz duymuyorum. Fakat birileri bunun böyle olmaması gerektiğini söylerken; birleşim noktasına kendi değerlerini koymaya çalışıyorlar. Tüm insanlık kendi dinlerini, kendi dillerini, kendi değerlerini benimsesin istiyorlar. Bence bu bir kültür kıyımıdır; fakat bunu anlamayan milletler evrensel olduklarını sanıp kendi dillerini, kendi kültürlerini öğrenmeyerek emperyalist dünyanın başındakilere benzemeye çalışıyorlar. Ne mi oluyor? İki tabure arasında kalıyorlar. Bir bakıma her ikisinde de oturamıyorlar. Her an düşüp yok olma tehlikesiyle karşı karşıyalar.

Ben herkesin ortak bir dili konuştuğu, ortak insani değerlerin taşıdığı, atalarından dolayı hor görülmeyen insanların olduğu bir dünyada barış içinde yaşamak istiyorum; fakat bu dünyanın herkesin İngilizce konuştuğu, sadece Amerikalıların ve Avrupalıların insan sayıldığı ve insanların değerlerinin atalarıyla belirlendiği bir dünyayla karıştırılmasını istemiyorum.

Evrensellelikle emperyalizm arasındaki fark anlaşıldığı takdirde; neden “Yaşasın Türkçe, Yaşasın Halkların Kardeşliği, Yaşasın Özgürlük!...” diye haykırdığım anlaşılacaktır.